

רשומות

ספר החוקים

5 באוגוסט 2015

2499

כ' באב התשע"ה

עמוד

236	חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (תיקון מס' 12), התשע"ה-2015
237	חוק הסיוע המשפטי (תיקון מס' 14), התשע"ה-2015
237	חוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח) (תיקון מס' 2), התשע"ה-2015
238	חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 113), התשע"ה-2015
		תיקונים עקיפים:
		חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 – מס' 71
		חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 – מס' 80
241	חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 48), התשע"ה-2015
		תיקון עקיף:
		חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 – מס' 21

**חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (תיקון מס' 12),
התשע"ה-2015***

1. תיקון סעיף 16 בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 16, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- ”(ג) הממונה רשאי, לשם שמירה על ענייניהם של העמיתים, לתת הוראות בדבר זכויות וחובות של עמיתים בקופת גמל שייקבעו בתקנון קופת גמל וניסוחן; הוראות לפי סעיף קטן זה יכול שיינתנו לגבי כלל קופות הגמל, לגבי קופות גמל מסוג מסוים או לגבי קופות גמל למטרה מסוימת.”
2. תיקון סעיף 20 בסעיף 20 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי ”תשלום הכספים לקופת הגמל בעד עובדו” יבוא ”ואת שיעור ההפקדה בעדו” ובמקום ”בקופה מסוימת או בקופה” יבוא ”בקופה מסוימת, בסוג מסוים של קופות או בקופה”;
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- ”(א1) נקבעה בדין או בהסכם התניה בניגוד להוראות סעיף קטן (א), ולפיה שיעור ההפקדה לקופה מסוימת או לסוג מסוים של קופות או לקופה שתיבחר מתוך רשימה מסוימת של קופות, יהיה גבוה יותר משיעור ההפקדה לקופות או לסוגי קופות אחרים, יהיה העובד זכאי לשיעור ההפקדה הגבוה מבין השיעורים שנקבעו כאמור, עד לתיקון הדין או ההסכם.”;
- (3) בסעיף קטן (ד), אחרי ההגדרה ”מסלול ברירת המחדל לפיצויים” יבוא:
- ”שיעור ההפקדה” – כל אחד מאלה:
- (1) שיעור מרכיב תשלומי המעסיק, לרבות השיעור המרבי של תשלומי המעסיק לרכישת ביטוח מועדף כהגדרתו בסעיף 32(14) לפקודת מס הכנסה², שהעובד זכאי לו לפי הדין או ההסכם, ולמעט תשלומי המעסיק למרכיב הפיצויים;
- (2) שיעור תשלומי המעסיק למרכיב הפיצויים.”
3. תיקון סעיף 23 בסעיף 23(ב) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (1) יבוא:
- ”(א1) רשאים עמיתים, על אף ההוראות לפי פסקה (1), למשוך כספים מקופת גמל לא משלמת לקצבה ומקרן ותיקה, אם סך הכספים בחשבונותיהם באותה קופת גמל אינו עולה על 8,000 שקלים חדשים.”
4. תחילה תחילתו של סעיף 20 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, שישה חודשים מיום פרסומו.

משה כחלון
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום י"ג באב התשע"ה (29 ביולי 2015); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 939, מיום ד' באב התשע"ה (20 ביולי 2015), עמ' 868.

¹ ס"ח התשס"ה, עמ' 889; התשע"ה, עמ' 63.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק הסיוע המשפטי (תיקון מס' 14), התשע"ה-2015*

1. בחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972¹, בתוספת, אחרי פרט 7 יבוא:
"8. לנפגע עבירת מין, בכל הנוגע להליכים לפי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004², וסעיף 3 לא יחול".

איילת שקד שרת המשפטים	בנימין נתניהו ראש הממשלה
יולי יואל אדלשטיין יושב ראש הכנסת	ראובן ריבלין נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום י"ג באב התשע"ה (29 ביולי 2015); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 934, מיום כ"ו בתמוז התשע"ה (13 ביולי 2015), עמ' 804.
1 ס"ח התשל"ב, עמ' 95; התשע"ה, עמ' 141.
2 ס"ח התשס"ה, עמ' 6.

חוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח) (תיקון מס' 2), התשע"ה-2015*

1. בחוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום החלפת סעיף 4 סעיף 4 יבוא:

"כשירות רפואית 4. (א) מכון כושר יקבל מתאמן רק לאחר שהמציא לו שאלון רפואי הכולל הצהרת בריאות חתומה בידו המאשרת שאינו סובל מבעיות רפואיות העלולות לסכנו בשעת אימון במכון כושר (בסעיף זה - הצהרת בריאות); השר, בהסכמת שר הבריאות ולאחר התייעצות עם ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת, יקבע את נוסח הצהרת הבריאות, והוא רשאי לקבוע סוגים של מכוני כושר שיהיו פטורים מהחובה לדרוש ממתאמנים הצהרת בריאות.

(ב) השיב המתאמן בחיוב על אחת השאלות בהצהרת הבריאות, יקבל אותו מכון הכושר רק לאחר שהמציא לו גם תעודה רפואית שבה רופא אישר שאין סיכון לבריאותו של המתאמן באימון במכון כושר (בסעיף זה - תעודה רפואית).

(ג) היה המתאמן קטין, תצורף להצהרת הבריאות או לתעודה הרפואית, לפי העניין, הסכמה בכתב של אחד מהוריו לאימון במכון כושר חתומה בידי ההורה; הסכמה כאמור יכולה להינתן לאימון אחד או לסוגים של אימונים.

(ד) מכון כושר ידרוש ממתאמן שימציא לו הצהרת בריאות אחת לשנתיים, ולעניין מתאמן שהמציא תעודה רפואית, ידרוש ממנו מכון הכושר להמציא לו תעודה רפואית אחת לשנה.

* התקבל בכנסת ביום י"ג באב התשע"ה (29 ביולי 2015); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 946, מיום י"א באב התשע"ה (27 ביולי 2015), עמ' 990.
1 ס"ח התשנ"ד, עמ' 110; התשס"ג, עמ' 50.

(ה) מכון כושר ישמור הצהרות בריאות שמתאמנים השיבו בהן בשלילה על כל השאלות וכן תעודות רפואיות.
 (ו) השר, בהסכמת שר הבריאות ולאחר התייעצות עם ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות בכל עניין הנוגע להצהרת בריאות ולתעודה רפואית, ובכלל זה הוראות לעניין מועד הנפקת תעודה רפואית ולעניין פרק הזמן לשמירת מסמכים לפי סעיף זה.”

2. ביטול סעיף 5
סעיף 5 לחוק העיקרי – בטל.
3. תיקון סעיף 6
בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום "סעיפים 4 או 5" יבוא "סעיף 4".
4. תחילה
תחילתו של חוק זה 30 ימים מיום פרסומו (בחוק זה – יום התחילה).
5. הוראת מעבר
מי שהתקבל כמתאמן קבוע במכון כושר לפני יום התחילה, בהתאם להוראות סעיף 4(א) לחוק העיקרי, כנוסחו לפני יום התחילה, וטרם חלפה שנה ממועד הנפקת התעודה הרפואית לפי אותו סעיף, לא יחולו לגביו הוראות סעיף 4 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, עד תום שנתיים ממועד הנפקת התעודה כאמור.

מיירי רגב שרת התרבות והספורט	בנימין נתניהו ראש הממשלה
יולי יואל אדלשטיין יושב ראש הכנסת	ראובן ריבלין נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 113), התשע"ה-2015*

1. תיקון סעיף 1
בפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), בסעיף 1, אחרי ההגדרה "רשות הרישוי" יבוא:
 "רשות תימרוז מרכזית", "רשות תימרוז מקומית" ו"תמרוז" – כהגדרתם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961";
2. תיקון סעיף 27א
בסעיף 27א לפקודה –
 (1) בסעיף קטן (א), בסיפה, במקום הקטע החל במילים "של הסרט" עד המילים "שהובא למצלמה" יבוא "של הצילום שנשמר בסרט, וכי מרגע ביצוע הצילום והמילה "בר" – תימחק;
 (2) בסופו יבוא:
 (ד) בסעיף זה, "סרט" – לרבות קלטת, דיסקט, תקליטור, שבב או כל אמצעי אחר שנועד לאחסון של מידע חזותי, מידע מילולי, מידע מספרי או מידע אחר, המופק ממצלמה".
3. הוספת סעיף 27א1
אחרי סעיף 27א לפקודה יבוא:
 "אכיפת עבירות תעבורה בידי רשויות מקומיות באמצעות מצלמות
 27א1. (א) מונו רשות מקומית, ראש רשות מקומית או עובד רשות מקומית כרשות תימרוז מקומית לגבי דרך, רשאית הרשות המקומית לבצע פעולות כמפורט להלן באותה דרך, או בדרך

* התקבל בכנסת ביום י"ג באב התשע"ה (29 ביולי 2015); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 771, מיום י"א בתמוז התשע"ג (19 ביוני 2013), עמ' 930.
 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשע"ב, עמ' 2382.

עירונית שבתחום הרשות המקומית שגוף אחר מונה לגביה
כרשות תימרוור מקומית:

(1) להציב, לתפעל ולתחזק מצלמות, למטרת תיעוד
של עבירות תעבורה המנויות בתוספת האחת עשרה
(בסעיף זה – עבירות);

(2) להפיק צילומים של אירועים שתועדו במצלמות
האמורות בפסקה (1) למטרה האמורה באותה פסקה
(בסעיף זה – מצלמות), המעידים על ביצוע עבירות.

(ב) עובד הרשות המקומית שהוסמך לכך כאמור בסעיף 222
לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, רשאי
למסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף 228 לאותו חוק, אם
נוכח על סמך צילום כאמור בסעיף קטן (א)(2), כי אדם עבר
עבירה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לעניין עבירה המנויה
בפרט 1 לתוספת האחת עשרה, עובד הרשות המקומית לא
ימסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (ב), למי שרשאי
לפי דין לנסוע בנתיב אשר יועד וסומן בתמרוור לפי פקודה זו
כנתיב לתחבורה ציבורית, לרבות למי שניתן לגבי רכבו תג
נכה כמפורט בתוספת התשיעית.

(ד) בצילום שהופק לפי סעיף קטן (א)(2) יופיעו הנתונים
המנויים בסעיף 27א(א), כולם או חלקם, והתמרוור הנוגע
לעבירה המתועדת, הנדרשים להוכחת ביצוע העבירה.

(ה) צילום לפי סעיף זה לא יהיה ניתן לצפייה ולא יישמר
אלא באופן שלא יביא לזיהוי הנוסעים ברכב המצולם או
עוברי דרך אחרים.

(ו) מאגר המידע שיכלול את הצילומים ואת הדוחות
המופקים מהם לא יחובר לכל מאגר מידע אחר ברשות
המקומית, אלא במידה הנדרשת ליישום הוראות סעיף זה.

(ז) תפעול המצלמות, שמירת המידע המתועד בצילומים
והפקת הצילומים והדוחות, לפי סעיף זה, ייעשו באופן
שמפחית את סיכוני אבטחת המידע.

(ח) המנהל הכללי של עירייה או מי שממלא תפקיד מקביל
בעירייה או במועצה מקומית, לפי העניין, או מי שהוא הסמיכו
לכך, יהיה אחראי לשמירת הצילומים ברשות המקומית.

(ט) שמירת הצילומים ברשות המקומית תיעשה בדרך
שתבטיח הגנה מפני שימוש לא מורשה במידע המופיע
בצילומים, שיבושו, חשיפתו או העתקתו בלא רשות כדין.

(י) צילום שהופק לפי סעיף קטן (א)(2) יהיה ראייה קבילה
בכל הליך משפטי לגבי הנתונים כאמור בסעיף קטן (ד), ובלבד
שהוכח כי מתקיימים לגבי הצילום התנאים שבסעיף 27א(א)
סיפה; ההוראות לפי סעיף 27א(ב) יחולו לעניין זה.

(יא) קנס שהטיל עובד רשות מקומית לפי סעיף זה, או שהטיל בית משפט בשל הפעלת סמכות הרשות המקומית לפי סעיף זה, ישולם לקופת הרשות המקומית.

(יב) הפעלת סמכויות הרשות המקומית לפי סעיף זה מותנית באישור מליאת מועצת הרשות המקומית.

(יג) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכויות הרשות המקומית לפי כל דין, ככל שניתנו.

(יד) שר המשפטים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות הוראות בעניינים אלה:

(1) אופן הצבת המצלמות ותפעולן;

(2) אופן שמירת הצילומים והמידע המתועד בהם בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ז) ו-(ט) ומשך שמירת הצילומים;

(3) אופן הגישה לצילומים וההרשאות לשימוש בהם, ובכלל זה חיבור מאגר המידע למאגרים אחרים שברשות המקומית בהתאם להוראות סעיף קטן (ו), ואופן הפקת הצילומים והדוחות בהתאם להוראות סעיף קטן (ז);

(4) אופן המצאת הצילומים לבעליו של הרכב שתועד בהם.

(טו) בסעיף זה –

“דרך עירונית” – כהגדרתה בתקנות התעבורה, התשכ”א–1961; “נתיב תחבורה ציבורית” – חלק מדרך שהנסיעה בה מותרת, לפי תמרוך, לרכבת מקומית, לאוטובוס, למונית או לרכב המבצע פנייה בהתאם לסימון המופיע על גבי התמרוך”

4. תיקון סעיף 41 בסעיף 41 לפקודה –

(1) האמור בו יסומן “(א)”, ובו, בסופו יבוא “ובלבד שלא יוספו לתוספת האחת עשרה עבירות שאינן עבירות קנס”;

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(ב) תקנות שעניינן שינוי התוספת האחת עשרה יותקנו בהסכמת שר המשפטים, השר לביטחון הפנים ושר הפנים, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.”

5. אחרי התוספת העשירית לפקודה יבוא:

הוספת תוספת אחת עשרה

“תוספת אחת עשרה”

(סעיף 1א27)

1. שימוש שלא כדין בנתיב נסיעה אשר יועד וסומן בתמרוך לפי פקודה זו כנתיב תחבורה ציבורית.”

6. תיקון חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב–1982², בסעיף 225א(א1), אחרי “סעיף הפלילי – מס’ 71”

27א” יבוא “או 1א27”.

² ס”ח התשמ”ב, עמ’ 96; התשע”ה, עמ’ 134.

7. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984⁵, בתוספת השלישית, אחרי פרט 41 תיקון חוק בתי המשפט – מס' 80 יבוא:
- "42. סעיף 1א27 לפקודת התעבורה."
8. תקנות לפי סעיף 1א27(יד) לפקודה, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה.
9. תחילתו של חוק זה במועד תחילתן של תקנות לפי סעיף 1א27(יד) לפקודה, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה.

ישראל כץ	בנימין נתניהו
שר התחבורה והבטיחות בדרכים	ראש הממשלה
יולי יואל אדלשטיין	ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת	נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשע"ה, עמ' 200.

חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 48), התשע"ה-2015*

1. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971¹ (להלן – הפקודה), בסעיף 1, בהגדרה "רופא", בסופה יבוא "או רופא אחר שנקבע בפקודה זו".
2. בסעיף 16 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "רופא ממשלתי" יבוא "רופא" ובמקום "לבית חולים ממשלתי" יבוא "לבית חולים";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "הרופא הממשלתי" יבוא "רופא".
3. בסעיף 17 לפקודה, במקום "הרופא הממשלתי הממונה על בית החולים" יבוא "המנהל הרפואי של בית החולים או סגנו".
4. בסעיף 18 לפקודה, המילה "הממשלתיים" – תימחק.
5. אחרי סעיף 19 יא לפקודה יבוא:

"סימן ב' 2: מניעת נזקים בריאותיים לאסיר שובת רעב"

הגדרות 191ב. בסימן זה –

"ועדת אתיקה" – ועדת אתיקה שהוקמה לפי חוק זכויות החולה;

"חוק זכויות החולה" – חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996²;

"טיפול רפואי" ו"מטפל" – כהגדרתם בחוק זכויות החולה;

"מוסד רפואי" – כהגדרתו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם,

³1940;

* התקבל בכנסת ביום י"ד באב התשע"ה (30 ביולי 2015) [בישיבה שהחלה ביום י"ג באב התשע"ה (29 ביולי 2015)]; הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 870, מיום י"א בסיוון התשע"ד (9 ביוני 2014), עמ' 762.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; ס"ח התשע"ד, עמ' 471.

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

³ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

"רופא" – רופא מורשה כמשמעותו בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976⁴;

"שביתת רעב" – הימנעות מרצון מאכילה או משתייה, לרבות הימנעות חלקית, לשם מחאה או כדי להשיג מטרה מסוימת.

19 י.ג. (א) חיווה רופא את דעתו בכתב (בסעיף זה – חוות דעת רפואית) כי בשל שביתת רעב של אסיר שהוא מטפל בו או טיפל בו לאחרונה יש אפשרות ממשית שבתוך זמן קצר תיגרם סכנה לחיי האסיר או תיגרם לו נכות חמורה בלתי הפיכה, בלא קבלת טיפול רפואי מהטיפולים המפורטים בחוות הדעת הרפואית, רשאי הנציב, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך, לפנות לנשיא בית משפט מחוזי או לסגנו, בבקשה לקבל היתר למתן טיפול לאסיר (בסימן זה – בקשת היתר לטיפול רפואי).

בקשת היתר למתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב

(ב) בבקשת היתר לטיפול רפואי יפורט סוג הטיפול הרפואי המבוקש לאסיר ותצורף לה חוות הדעת הרפואית.

(ג) העתק בקשת היתר לטיפול רפואי יועבר בידי שירות בתי הסוהר לוועדת אתיקה; ועדת האתיקה תחווה את דעתה בעניינים הרפואיים המנויים בסעיף 19(ד) עד (3) לאחר ששמעה את האסיר בנוגע לקבלת הטיפול הרפואי ונימוקיו לכך.

(ד) לא תוגש בקשת היתר לטיפול רפואי אלא לאחר שנעשה מאמץ ניכר לקבל את הסכמת האסיר לטיפול כאמור, בין השאר בשיחה של הרופא עמו, ולאחר שהוסברו לאסיר הליך הפנייה לבית המשפט והשלכותיו האפשריות.

(ה) חוות הדעת הרפואית תומצא לאסיר או לבא כוחו.

(א) 19 י.ד. (א) (1) על אף הוראות סעיפים 13 ו-15(1) ו-2 לחוק זכויות החולה, נשיא בית המשפט המחוזי או סגנו שהוגשה לו בקשת היתר לטיפול רפואי, רשאי להתיר מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, חרף התנגדותו של האסיר, אם מצא כי בלא קבלת הטיפול יש אפשרות ממשית שבתוך זמן קצר תיגרם סכנה לחיי האסיר או תיגרם לו נכות חמורה בלתי הפיכה וכי הטיפול הרפואי צפוי להיטיב עם האסיר.

החלטת בית המשפט 19 י.ד. בבקשת היתר לטיפול רפואי

(2) הוראות חוק זכויות החולה יחולו כל עוד לא נתן בית המשפט החלטה בבקשת היתר לטיפול רפואי.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 15(3) לחוק זכויות החולה.

(ב) לא יתיר נשיא בית המשפט המחוזי או סגנו מתן טיפול רפואי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר ששוכנע כי נעשה מאמץ ניכר לקבל את הסכמתו של האסיר לטיפול, ובכלל זה

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

הוסברו לו בפירוט, באופן המובן לו בנסיבות העניין, מצבו הרפואי וההשלכות של המשך שביתת הרעב על מצבו כאמור וכן נמסר לו מידע רפואי כאמור בסעיף 13(ב) לחוק זכויות החולה, והאסיר עמד בסירובו לקבלת הטיפול.

(ג) החלטת בית המשפט בבקשת היתר לטיפול רפואי תינתן לאחר שקיבל את חוות דעתה של ועדת האתיקה כאמור בסעיף 19(ג) ושמע את האסיר, ככל שהדבר אפשרי בהתחשב במצבו הרפואי, או את בא כוחו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) בית המשפט סבר כי בנסיבות העניין אין מקום להיענות לבקשת ההיתר לטיפול רפואי;
- (2) בית המשפט סבר כי מטעמים רפואיים דחופים ויוצאי דופן הנובעים ממצבו הרפואי של האסיר בלבד לא ניתן להמתין לקבלת חוות הדעת או לשמיעת האסיר או בא כוחו, ובלבד שבית המשפט שוכנע כי נעשה ניסיון ממשי ליצור קשר עם בא כוחו של האסיר.
- (ד) בבואו לקבל החלטה לפי סעיף זה, ישקול בית המשפט, בשים לב לאחריות שירות בתי הסוהר לשמירה על בריאותו ועל חייו של האסיר, בין השאר את אלה:

(1) מצבו הרפואי של האסיר, לרבות מצבו הנפשי, וההשלכות על מצבו כאמור אם לא יינתן לו הטיפול הרפואי המבוקש;

(2) הסיכויים והסיכונים של הטיפול הרפואי המבוקש ושל טיפולים רפואיים חלופיים לאסיר, וכן מידת פולשנותו של הטיפול הרפואי המבוקש והשפעתו על כבוד האסיר;

(3) אם ניתן לאסיר טיפול רפואי לפי הוראות סימן זה בעבר, ותוצאות הטיפול כאמור;

(4) עמדת האסיר, אם ניתנה, בנוגע לקבלת הטיפול הרפואי ונימוקיו לעניין זה, ועמדתו בנוגע למטרת שביתת הרעב.

(ה) בית המשפט ישקול שיקולים של חשש לחיי אדם או חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון המדינה, ככל שהובאו לפניו ראיות לעניין זה.

(ו) התיר בית המשפט מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, יפרט בהחלטתו את סוג הטיפול או הטיפולים שהוא מתיר, בשים לב לאמור בחוות הדעת שהוגשו לו ולשיקולים האמורים בסעיף קטן (ד)(1) עד (3).

19טו. (א) בדיון בבקשת היתר לטיפול רפואי יהיה האסיר מיוצג בידי עורך דין; לא היה האסיר מיוצג, ימונה לו סניגור ציבורי לפי הוראות חוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, ויחולו לעניין זה הוראות החוק האמור.

(ב) בכל עניין של סדר דין בדיון בבקשת היתר לטיפול רפואי, יפעל בית המשפט בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

(ג) ראה בית המשפט כי הדבר נדרש, בשל מצבו הרפואי של האסיר, רשאי הוא להורות כי דיון בבקשת היתר לטיפול רפואי יתקיים בבית החולים שבו מאושפז האסיר, בין השאר לשם שמיעת האסיר.

(ד) בית משפט רשאי לדון בבקשת היתר לטיפול רפואי בדלתיים סגורות, אם ראה כי הדיון הפומבי עלול להרתיע את האסיר מלהביע את עמדתו באופן חופשי או מלהביעה בכלל, או מנימוקים של הגנה על פרטיות האסיר.

(ה) (1) בהליכים לפי סימן זה רשאי בית המשפט, מטעמים שיירשמו, לסטות מדיני הראיות, וכן לקבל ראיה שלא בנוכחות האסיר או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק (בסעיף קטן זה – ראיות חסויות); בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה או לשמוע הסברים שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(2) החליט בית המשפט לקבל ראיות חסויות, יורה על העברת תמצית הראיות החסויות לאסיר או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה.

(3) דיון לפי סעיף קטן זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לעניין זה.

19טז. (א) החליט בית המשפט לפי סעיף 19 וידר להתיר מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, רשאי מטפל לתת לאסיר טיפול כאמור, בתחום עיסוקו ובנוכחות רופא, במוסד רפואי שאינו באחריות שירות בתי הסוהר ולנקוט את האמצעים הדרושים לשם מתן הטיפול, והכול בהתאם למצבו הרפואי של האסיר ולשיקול דעתו המקצועי של המטפל ובכפוף להחלטת בית המשפט, ובלבד שהטיפול הרפואי שיינתן לאסיר בלא הסכמתו יהיה הטיפול הרפואי המינימלי ההכרחי, לפי שיקול דעתו המקצועי של המטפל, לשמירה על חייו של האסיר או למניעת נכות חמורה בלתי הפיכה.

(ב) לפני מתן הטיפול הרפואי יעשה המטפל מאמץ, ככל האפשר, לקבל את הסכמתו של האסיר לטיפול הרפואי, לאחר שהסביר לו בפירוט באופן המובן לו בנסיבות העניין, את מצבו הרפואי וההשלכות של המשך שביתת הרעב על מצבו כאמור ואת משמעות החלטת בית המשפט.

מתן טיפול רפואי
לאסיר שובת רעב

(ג) מתן טיפול רפואי לפי סעיף זה ייעשה בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבודו של האסיר, תוך הימנעות, ככל האפשר, מגרימת כאב או סבל לאסיר.

(ד) סירב האסיר לקבל את הטיפול הרפואי הדרוש, רשאי סוהר, לבקשת מטפל, להשתמש בכוח סביר כדי לאפשר את מתן הטיפול בידי המטפל, ובלבד שהשימוש בכוח יהיה רק במידה הדרושה לצורך מתן הטיפול.

(ה) אין בהוראות סימן זה כדי לחייב מטפל לתת לאסיר שובת רעב טיפול רפואי לפי סעיף זה.

סייג לאחריות 19יז. (א) לא תוגש תובענה נגד אדם על מעשה שעשה בהתאם להחלטת בית המשפט לפי סעיף 19יז, המקים אחריות בניזיקין; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור שנעשה בידועין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה כאמור.

(ב) לא יישא מוסד רפואי באחריות בניזיקין על פעולה שעשה עובד המוסד, בתום לב ובאופן סביר, בהתאם להחלטת בית המשפט לפי סעיף 19יז.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי מי שהוראות סעיף 7א לפקודת הניזיקין [נוסח חדש]⁵, חלות עליו.

עיון חוזר 19יח. הנציב או האסיר רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן לפי סעיף 19יז אם התגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות באופן שיש בו כדי להשפיע על החלטתו.

ערעור 19יט. (א) החלטת בית המשפט לפי סעיף 19יז ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ב) הודיע בא כוח האסיר על כוונתו לערער על החלטת בית המשפט המתירה לתת טיפול רפואי לאסיר, רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה עד להגשת הערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 24 שעות ממועד מתן ההחלטה על העיכוב; בית המשפט העליון יקיים את הדיון בערעור בתוך 48 שעות ממועד הגשתו.

6. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995⁶, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (17) יבוא:
"18) אסיר שהוגשה בעניינו לבית המשפט בקשת היתר לטיפול רפואי לפי סעיף 19יג לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971."

תיקון חוק
הסניגוריה
הציבורית -
מס' 21

גלעד ארדן
השר לביטחון הפנים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ 392; התשע"ד, עמ' 576.

